

Česká republika

Česká školní inspekce

Jihočeský inspektorát - oblastní pracoviště

INSPEKČNÍ ZPRÁVA

Základní škola Jindřichův Hradec, Vajgar 592

Vajgar 592, 377 11 Jindřichův Hradec III.

Identifikátor školy: 600 060 471

Termín konání komplexní inspekce: 24. – 28. březen 2003

Čj.:	07- 1964/03-2039
Signatura:	kg3cw103

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola Jindřichův Hradec, Vajgar 592 je jednou ze sídlištních škol ve městě. V letošním školním roce má 21 tříd, které navštěvuje celkem 438 žáků. Výuka probíhá podle vzdělávacího programu Základní škola čj. 16 847/96-22. Vždy v jedné třídě 3. - 9. ročníku (vyjma 8. ročníku) probíhá výuka podle modelového plánu tohoto vzdělávacího programu pro třídy s rozšířenou výukou jazyků – čj. 16 333/96-22-21. V jedné třídě 3., 4. a 5. ročníku jsou zřízeny dyslektické třídy na pomoc žákům se specifickými vzdělávacími obtížemi. Škola je příspěvkovou organizací, jejími součástmi je školní družina a od 1. 1. 2003 i školní jídelna. Zřizovatelem školy je Město Jindřichův Hradec, Klášterská 135/II.

PŘEDMĚT INSPEKČNÍ A KONTROLNÍ ČINNOSTI

Předmětem inspekční a kontrolní činnosti bylo zjištění a zhodnocení:

- personálních podmínek vzdělávání a výchovy v základní škole vzhledem ke schváleným učebním dokumentům vzdělávacího programu Základní škola
- materiálně-technických podmínek v základní škole a ve školní družině vzhledem k výše uvedeným dokumentům
- průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v bloku předmětů český jazyk, anglický jazyk, německý jazyk, matematika, dějepis, občanská výchova, chemie, přírodopis, fyzika, hudební výchova, informatika, tělesná výchova a v bloku předmětů na 1. stupni ZŠ
- činnosti školní družiny (tematická inspekce)

HODNOCENÍ PERSONÁLNÍCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Ve škole působí celkem 29 pedagogických pracovníků a 4 vychovatelky školní družiny. Všichni splňují požadavky odborné a pedagogické způsobilosti stanovené příslušnou vyhláškou. Vedení školy při stanovení úvazků učitelů respektuje odbornost učitelů, při přidělování výuky nad rámec jejich aprobace se snaží zohlednit předpoklady jednotlivých vyučujících, případně vhodné mezipředmětové vztahy.

Sledovaným předmětům na 1. stupni vyučují učitelé kvalifikovaní podle platných předpisů, s výjimkou dvou tříd 5. ročníku. Zde tyto předměty vyučují učitelky s kvalifikací pro 2. stupeň základní školy. Více než kvalifikace se však v kvalitě vyučování odráželo osobní zaujetí učitelů pro práci, volba metod respektujících charakter učiva a potřeby žáků a pedagogické zkušenosti.

Výuku ve třídách s rozšířenou výukou jazyků zajišťuje pouze jedna učitelka s odpovídající odborností pro výuku anglického jazyka, ostatní vyučující absolvovaly kurzy pro výuku angličtiny, případně mají základní státní jazykovou zkoušku. Německý jazyk na 1. stupni vyučují dvě učitelky - jedna s odbornou a pedagogickou způsobilostí a jedna učitelka s odbornou a pedagogickou způsobilostí pro výuku na 2. stupni. Výuka na 2. stupni byla v části hodin zajištěna učitelkou s odbornou i pedagogickou způsobilostí, v části hodin učitelkou s aprobací pro jiné předměty. V této oblasti škola nerespektuje doporučení MŠMT ČR pro zajištění výuky ve třídách s rozšířenou výukou jazyků učiteli s odpovídající odborností.

Hudební výchovu na 1. a 2. ZŠ stupni vyučují učitelé s odbornou a pedagogickou způsobilostí. Pro indispozici a následnou nemoc učitelky 2. stupně však zde nebyly plánované hospitace provedeny.

Vedení školy tvoří ředitel a jeho zástupkyně. Každý má jasně určenou zodpovědnost za danou oblast řízení. Stejně konkrétně mají stanoveny své kompetence a pracovní náplně ostatní pracovníci školy. Ve škole jsou ustanoveny metodické a poradní orgány, které napomáhají při naplňování vzdělávacího programu školy.

Výchovným poradenstvím je dlouhodobě pověřena učitelka 2. stupně. Tuto funkci vykonává na základě specializačního studia pro výchovné poradce. Hlavními plánovanými úkoly jsou prevence negativního chování, profesní orientace žáků, spolupráce s rodiči a koordinace činnosti školy v oblasti péče o žáky s poruchami učení. Roční plán výchovného poradenství je zpracován. Zahrnuje činnosti administrativní, informační a poradenské. Výchovný poradce zastupuje školu při spolupráci s pedagogicko psychologickou poradnou a zodpovídá za evidenci diagnostických zpráv, které jsou škole zasílány. Plánované úkoly byly průběžně plněny. Vedení dokumentace o plnění jednotlivých činností je velmi pečlivé, umožňuje operativní spolupráci s rodiči nebo jinými organizacemi. Činnost výchovného poradenství odpovídá potřebám školy a vhodně reaguje na specifické problémy žáků.

Vedení školy má zpracován plán personálního rozvoje pedagogických pracovníků pro daný školní rok. Jsou v něm stanoveny priority, kterými se snaží v dalším vzdělávání pedagogických pracovníků řídit. Plnění tohoto plánu je závislé na nabídce vzdělávacích center a zejména na finančních možnostech školy. Učitelé i vychovatelky se účastní během roku řady vzdělávacích akcí. Ve škole jsou stanovena kritéria pro přidělování nenárokových složek platu, pracovníci s nimi jsou seznámeni.

Organizace činnosti školy je v souladu s vyhláškou o základní škole. Vnitřní režim školy je stanoven organizačním řádem, na který navazuje školní řád. Ten obsahuje ustanovení požadovaná vyhláškou, respektuje rovněž Úmluvu o právech dítěte.

Kontrolní činnost vedení školy vychází z plánu kontrolní a hospitační činnosti na školní rok. Ten zahrnuje oblast vzdělávání a výchovy, ekonomického i běžného chodu školy. Za jednotlivé oblasti jsou stanoveni zodpovědní pracovníci, závěry z kontrol jsou individuálně projednávány, případně jsou přijímána opatření k nápravě.

Vnitřní informační systém má tradiční podobu. Veškeré potřebné informace pro pracovníky školy jsou zveřejňovány v měsíčních plánech, pravidelně se konají pedagogické rady. Podle potřeby jsou svolávány provozní porady. Rodiče jsou o prospěchu a chování svých dětí informováni pomocí notýsků, žákovských knížek a na třídních schůzkách. V nutných případech jsou zváni k osobním jednáním. Na veřejnosti se škola prezentuje pouze sporadicky, a to vystoupeními pěveckého sboru na akcích pořádaných městem.

Tato oblast je celkově hodnocena jako velmi dobrá.

HODNOCENÍ MATERIÁLNĚ-TECHNICKÝCH PODMÍNEK VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VZHLEDEM KE SCHVÁLENÝM UČEBNÍM DOKUMENTŮM

Prostorová kapacita školy je v současné době dostačující.

Na 1. stupni je výuka materiálně velmi dobře zajištěna vhodnými učebnicemi, didaktickou technikou a učebními pomůckami. Část učitelů si iniciativně vyrábí běžné pomůcky sama. Výuka na 1. stupni probíhá v pěkně a účelně zařízených kmenových učebnách.

Výuka českého jazyka na 2. stupni probíhá v kmenových třídách, které jsou dostatečně prostorné a postupně jsou zařizovány novým žákovským nábytkem. Jejich estetická úprava je

na různé úrovni, v některých třídách je příjemné prostředí (práce žáků, květiny, nástěnné pomůcky), některé nepůsobí podnětně. Učebny mají jen základní vybavení, popř. zpětný projektor, další didaktická technika je k dispozici mimo třídy. Dějepis je vyučován v odborné učebně vybavené mnoha nástěnnými i trojrozměrnými pomůckami, mapami, příruční knihovnou a projektorem. Výuka občanské výchovy probíhá ve třídě, která také slouží jako jazyková učebna. Je velmi dobře didakticky vybavena, esteticky upravena, uspořádáním lavic tvoří příjemné neformální, ale podnětné prostředí. Materiálně-technické podmínky pro výuku dějepisu a občanské výchovy rozšiřují didaktické možnosti vyučujících a příznivě ovlivňují kvalitu výuky. Škola je vybavena schválenými učebnicemi pro výuku českého jazyka, dějepisu i občanské výchovy. Problematictější je zajištění učebnicemi v literární složce českého jazyka, v jednotlivých ročnících jsou používány učebnice různých nakladatelství. Vyučující tuto skutečnost řeší spíše neformální spoluprací než v rámci předmětových komisí, zejména rozvržením učiva do jednotlivých ročníků a sjednocením koncepce výuky literární výchovy.

Školní knihovna netvoří potřebné zázemí pro výuku a rozvoj čtenářství žáků. Obsahuje převážně starší a zastaralý knižní fond. V posledních letech byla doplňována jen málo a nepravidelně. Vedení školy si ujasňuje koncepci její reorganizace a budoucího vývoje. Budování fondu zvukových a obrazových nahrávek a počítačových výukových programů je zatím v začátcích, je ponecháno na iniciativě jednotlivých vyučujících.

Výuka hudební výchovy probíhala jednak ve velmi dobře vybavené odborné učebně, jednak v kmenových třídách. V odborné učebně byly k dispozici radiomagnetofon, magnetické tabule, pomůcky k nácvičku rytmických prvků a žákovských hudebních činností, obrázky hudebních skladatelů a hudebních nástrojů, doprovodné nástroje (piano, kytara, xylofon). Do kmenových tříd bylo nutno většinu potřebných pomůcek před hodinou do třídy přinést. Při výuce teorie hudby zde bylo třeba notové osnovy před každou hodinou rýsovat na tabuli.

Výuka cizích jazyků probíhala v kmenových třídách a ve dvou jazykových učebnách, které jsou vybaveny sluchátkovým systémem s řídicím pultem. Vyučující mají k dispozici magnetofonové nahrávky k učebnicím, nástěnné přehledy mluvnického učiva, pomocné obrazové materiály, slovníčky, škola odebírá i časopisy na pomoc výuce. Využívána byla řada svépomocí vyrobených materiálů, častým pomocníkem při výuce je i kopírka.

Pro výuku tělesné výchovy slouží dvě tělocvičny, které jsou celkově velmi dobře vybaveny náradím a náčiním. Horší podmínky jsou v oblasti výuky lehkootletických disciplin. Zde má škola k dispozici neupravené hřiště s nouzovými prostory pro krátké sprinty a skok daleký.

Učebna informatiky a výpočetní techniky je vybavena převážně značně zastaralými počítači s různými operačními systémy. Nedostatky jsou rovněž v materiálním zajištění činnosti školní družiny.

Materiálně-technické podmínky výuky jsou celkově na průměrné úrovni.

HODNOCENÍ PRŮBĚHU A VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ A VÝCHOVY VE ŠKOLE

Realizace vzdělávacích programů

Ve škole se vyučuje podle vzdělávacího programu Zkladní škola čj. 16 847/96-22 včetně Úprav a doplňků čj. 25 018/98-22. Vždy v jedné třídě 3. – 9. ročníku (vyjma 8. ročníku) probíhá rozšířená výuka jazyků podle modelového učebního plánu čj. 16 333/96-22-21. V jedné třídě 3. – 5. ročníku jsou zřízeny dyslektické třídy na pomoc žákům se specifickými výukovými obtížemi. Po rozdělení těchto tříd na 2. stupni ZŠ dochází k situaci, že v jedné třídě jsou vyučováni žáci podle dvou různých učebních plánů. To kromě jiného značně komplikuje

sestavování rozvrhu i práci učitelů. Z předložených učebních plánů tříd 1. a 2. stupně ZŠ a z rozvrhů jednotlivých ročníků a tříd vyplývá, že hodinové dotace jednotlivých tříd a ročníků jsou v souladu s učebními plány zvoleného vzdělávacího programu. Výjimku tvoří třída IX. B, které byla v 6. ročníku chybně přidělena 0,5 hodinová dotace předmětů rodinná výchova a praktické činnosti. Vzhledem k tomu, že v dalších ročnících byla těmto předmětům přidělena vždy 1 hodinová dotace, nebyla v průběhu povinné školní docházky na 2. stupni ZŠ splněna stanovená minimální dotace 4 hodin těchto předmětů.

Výuka je kromě výše uvedené výjimky v souladu s učebními dokumenty zvoleného vzdělávacího programu.

Povinná dokumentace školy je vedena průkazně. V kontrolované dokumentaci byly zjištěny pouze drobné administrativní nedostatky ve vedení třídních výkazů a katalogových listů, ostatní kontrolovaná dokumentace je řádně vedena. Třídní knihy, výkazy, katalogové listy a zápisy o komisionálních zkouškách umožňují sledovat průběh a výsledky vzdělávání jednotlivých žáků. Výroční zpráva o činnosti školy má strukturu požadovanou zákonem.

Vedená povinná dokumentace průkazně zachycuje průběh vzdělávání.

Kontrola naplňování učebních plánů a učebních osnov je součástí plánu kontrolní a hospitační činnosti vedení školy. Na svých schůzkách průběžně hodnotí plnění osnov i metodické orgány. Učební osnovy jsou plněny, učební plány, kromě učebního plánu třídy IX.B, jsou rovněž plněny.

Průběh a výsledky vzdělávání v předmětech

1. stupeň

Český jazyk a matematika

Stanovené výukové cíle odpovídaly v převážné většině aktuálnímu složení tříd. Plánování výuky a bezprostřední příprava učitelů na výuku byly vcelku promyšlené a svědomité.

Motivace žáků 1. ročníku a jedné třídy 2. ročníku se opírala o pestrou paletu pro žáky zajímavých a přitažlivých forem práce, zapojení více poznávacích kanálů a činnostní charakter vyučování. Výuka zde byla podpořena názorem, žáci dostali možnost pracovat ve skupinách, zařazeny byly prvky problémového vyučování, učení prožitkem. Celkový styl vyučování a zvolené metody podporovaly aktivní učení žáků.

V ostatních sledovaných hodinách se motivace žáků většinou omezila v úvodu na oznámení tématu výuky a v průběhu hodin bylo využíváno jako motivačního prvku hodnocení dílčích výkonů a úsilí žáků. Převládalo zde frontální vyučování opírající se především o řízený rozhovor učitelky se žáky a společné procvičování učiva podle pokynů vyučující bez vnitřní diferenciaci podle úrovně schopností a možností jednotlivých žáků. Tento styl výuky poskytoval žákům menší prostor pro aktivní učení. Do většiny těchto hodin byly zařazeny potřebné relaxační prvky např. drobné didaktické hry.

Ve 3. ročníku při probírání nového, pro žáky obtížného, učiva dělení se zbytkem, byla frontální výuka opodstatněná a efektivní. Promyšlená stavba hodiny zahrnovala nezbytný výklad, společné upevňování algoritmů řešení výpočtů, promyšlenou organizaci samostatné práce žáků a motivační prvky (didaktickou hru, problémově zadané úkoly). Žáci tu byli aktivními účastníky výuky. Rovněž hodina českého jazyka v pátém ročníku, postavená na frontálním modelu výuky, byla pro žáky efektivní promyšlenou, diferencovaně zadávanou samostatnou prací žáků.

Ve všech hodinách se žákům dostávalo jasných, srozumitelných jednoznačných pokynů, tempo vyučování bylo přiměřené jejich věku a složení třídy, výuka byla věcná. Z hospitovaných hodin

bylo zřejmé, že učitelky vedou žáky k aplikaci učiva, pamatují na mezipředmětové vztahy, aktualizaci učiva a soustavně využívají výchovných prvků navazujících na momentálně probíranou látku. Žáci jsou vedeni k úpravnému písemnému projevu, kontrola ze strany učitelů zajišťuje potřebnou zpětnou vazbu.

Hodnocení žáků mělo převážně pozitivní charakter, většinou docházelo k bezprostřední analýze chyb. K sebehodnocení byli žáci vedeni pouze v jedné hodině ve 3. ročníku. Četnost známek v žákovských knížkách odpovídala konci třetího čtvrtletí školního roku. V českém jazyce převažovaly známky z mluvnice.

Oblast interakce a komunikace byla výrazně ovlivňována osobnostmi učitelek a jejich schopnostmi účinné komunikace se žáky. Atmosféra ve většině hodin byla přirozená, ze strany učitelek vstřícná s patrným pozitivním vztahem k žákům.

Průběh a výsledky vzdělávání ve sledovaných předmětech jsou celkově hodnoceny jako velmi dobré.

Prvouka, přírodověda, vlastivěda

Časová dotace předmětů, obsah učiva jsou v souladu se základními učebními dokumenty. Učitelé mají zpracovány časově-tematické plány s dobrou vypovídací hodnotou. Bezprostřední příprava na vyučování byla většinou promyšlená.

Většina vyučujících zvolila klasický frontální styl výuky s převahou činnosti učitele. V takto strukturovaných hodinách byl v omezené míře vytvářen potřebný prostor pro individuální či skupinovou aktivní činnost žáků. Motivace se převážně omezila na vstupní oznámení tématu hodiny a průběžné pozitivně laděné hodnocení dílčích výkonů žáků. V jedné hodině byl jako motivační prvek vhodně využit prožitek z poslechu nahrávky evokující sluchové vjemy vody v přírodě. Učivo až na jednu výjimku bylo interpretováno věcně správně, srozumitelně, v přiměřeném tempu a náročnosti vzhledem k věku žáků. Pozitivní charakter hodnocení práce žáků se ve většině případů promítal do klasifikace. Učitelé podpořili výuku učebními pomůckami, v případě přírodovědy i didaktickou technikou. Vlastivěda v 5. ročníku byla vyučována v kmenové učebně, která ve vztahu k předmětu byla zcela nepodnětná (tematicky zaměřená nástěnka, nástěnné pomůcky apod.).

Výrazně se lišila výuka prvouky ve specializované třídě 3. ročníku. V přípravě a struktuře hodiny bylo promyšleně spojeno splnění výukových cílů s aktuálním složením třídy a tomu byly podřízeny metody vyučování. Zvolený činnostní charakter vyučování odpovídal nejen pojetí vzdělávacího programu Základní škola, ale citlivě vycházel z potřeb, možností a schopností žáků. Opíral se o pozorování, využití poznatků a postřehů žáků z běžné praxe, třídění a srovnávání.

V hodině vlastivědy ve 4. ročníku při probírání učiva z tematického celku Obrazy z českých dějin byla pozornost žáků zaměřována více na jednotlivá fakta než na vytváření základů vnímání a poznání vybraných událostí českých dějin a etap vývoje společnosti. Navíc byli někteří žáci v pololetí klasifikováni s ohledem na jejich věk, možnosti a specifické cíle předmětu nepřiměřeně ostře (žák vedený pod č. 7 v katalogovém listě s diagnostikovanou dyslexií).

Žáci ve sledovaných hodinách akceptovali dohodnutá pravidla, vyučování většinou probíhalo v klidné nestresující atmosféře. Komunikace a vyjadřování žáků byly na průměrné úrovni. Vyučující svým vystupováním přispívali k vytváření pěkných mezilidských vztahů.

Průběh a výsledky vzdělávání ve sledovaných předmětech jsou celkově hodnoceny jako průměrné.

2. stupeň

Český jazyk, dějepis

Český jazyk vyučují tři učitelky a dva učitelé s požadovanou kvalifikací. Skutečnost, že jedna učitelka má aprobaci pro jiné předměty a učí krátce, se neprojevila negativně v kvalitě výuky, naopak její pedagogická práce byla na velmi dobré úrovni. Dějepis vyučují dva kvalifikovaní vyučující s odpovídající aprobací, hospitováno bylo u učitelky, která vyučuje dějepis ve všech třídách kromě jedné.

Týdenní dotace českého jazyka a dějepisu jsou v souladu s učebním plánem vzdělávacího programu. Vyučující spolupracují spíše prostřednictvím každodenních neformálních kontaktů. Také tematické plány si vypracovává každý sám pro třídy, ve kterých vyučuje. Není v nich pak zohledněna různá týdenní dotace předmětů v rámci jednoho ročníku. Práce předmětové komise se zaměřuje spíše na aktuální události a organizační záležitosti, méně na metodickou koordinaci v rámci školy. Bezprostřední příprava vyučujících na hodiny byla zodpovědná, často však zaměřená především na obsah učiva než na efektivní organizaci hodiny a motivační metody práce. Jen v malé míře se objevilo funkční spojování složek českého jazyka a využití mezipředmětových vztahů.

Vyučující měli připraveny některé pomůcky, řadu písemných i obrazových doplňujících materiálů, často pracovali s pracovními kopírovanými listy. Možnosti jejich využití však byly omezeny převažující frontální formou výuky. Výuka dějepisu byla založena na všestranné práci s učebnicí, mapou a atlasy. I přes zařazení zvukové ukázky v jedné hodině českého jazyka není didaktická technika běžně využívána. Vyučující dbali na dodržování základních psychohygienických zásad, jen v málo hodinách byla zohledněna potřeba vlastní aktivity žáků a umožněn jejich pohyb mimo lavice. Jen ojediněle se v hodinách objevily cíleně zvolené činnosti s relaxačními prvky.

Výuka obou předmětů byla vedena věcně správně, s odbornou erudicí a pedagogickou jistotou. Vyučující českého jazyka přistupovali velmi zodpovědně k zajištění výsledků učení, dbali na časté procvičování již osvojeného učiva, postupovali systematicky a s důsledností. Více se zaměřovali na samotný obsah učiva než na činnosti podporující aktivní učení žáků. V některých hodinách, zejména v literární výchově při práci s textem, se projevil tvořivý přístup vyučujících, snaha účelně zařazovat zajímavé formy práce, které žáky motivovaly, ale jejich efektivitu snižovaly dílčí didaktické a organizační nedostatky. V hodinách dějepisu byli žáci vedeni k vyhledávání informací v učebnici, na mapě, v populárně naučné literatuře. Vyučující v úvodu hodin výborně organizovala opakování, při kterém využívala kartičky, přeskupování žáků a jiné pro žáky zajímavé činnosti. Snažila se zařazovat tvořivé a problémové úkoly pro skupiny žáků, které podporovaly jejich samostatné a aktivní učení, ale jejich hodnotu snižovalo neustálé, často zbytečné, napomínání žáků. Nedařilo se vytvořit potřebnou klidnou pracovní atmosféru.

Vyučující se zpravidla snažili zařazovat různé formy motivace, zejména názorné ukázky a pomůcky, zajímavosti, aktualizace, méně již tvořivé a problémové úkoly. Motivující bylo také průběžné slovní hodnocení práce žáků, které mělo převážně pozitivní charakter. Jen někteří vyučující vhodně využili úvodní část hodiny k zajímavé vstupní motivaci a závěrečnou část hodiny k hodnocení žáků, popř. k dílčí klasifikaci, i když hodnotili především jejich aktivitu.

Téměř všichni vyučující přistupovali k žákům vstřícně a laskavě, komunikace vyučujících s žáky probíhala převážně se vzájemným respektem. V některých hodinách byla interakce vyučujících a žáků příkladná, v některých hodinách byl prostor pro komunikaci a vlastní uplatnění žáků malý.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy jsou v českém jazyce a v dějepisu celkově hodnoceny jako průměrné.

Matematika 5. – 9. ročník

Matematiku vyučují tři učitelky s odpovídající pedagogickou a odbornou způsobilostí, se střední a s delší praxí. To se pozitivně projevilo na kvalitě výuky. Týdenní hodinové dotace jsou v souladu s učebním plánem zvoleného vzdělávacího programu, v 7. ročníku je dotace navýšena o jednu hodinu, v 9. ročníku je vzhledem k vysokému počtu žáků jedna hodina dělená. Časové plány učiva zpracované vyučujícími odpovídají osnovám. Zvolené výukové cíle a organizace sledovaných hodin byly přiměřené věku a schopnostem žáků i aktuálnímu složení třídy.

Materiální vybavení je na průměrné úrovni. Výuka probíhá převážně v kmenových třídách, pouze v některých z nich jsou na nástěnkách přehledy právě probíraného učiva, které slouží k okamžité orientaci žáků. Žáci používají schválené učebnice a další doplňkovou literaturu (sbírky úloh, pracovní sešity), učitelé mají k dispozici názorné pomůcky. Výpočetní technika zatím ve výuce využívána není. V hodinách učitelky dbaly na správné osvětlení, větrání, snažily se zařazovat rozličné formy práce. Nevhodné je z psychohygienického hlediska zařazení matematiky na 5. vyučovací hodinu v jedné třídě 7. ročníku.

Společným prvkem většiny sledovaných hodin byly jasné, srozumitelné organizační pokyny přiměřené věku žáků a zřetelně formulované vyučovací cíle. Náročnosti učiva odpovídal výběr i množství informací. Diferenciace učiva byla zřetelná mezi třídami v jednom ročníku, méně již v rámci jednotlivých tříd. Výklad nové látky byl převážně veden tak, aby žáci mohli učivo sami vyvozovat na základě svých znalostí a zkušeností. Učitelky tak rozvíjely jejich logické myšlení a schopnost aplikovat. To se výborně dařilo zejména v jedné třídě 5. ročníku. Výklad a procvičování nové látky byly vhodně doplňovány samostatnou prací.

Učitelky si průběžně ověřovaly stupeň zvládnutí učiva žáky. S některými podle potřeby látku individuálně procvičovaly, také žáky převážně vedly ke vzájemné pomoci a spolupráci. Motivace byla zaměřena na praktické užití probírané látky, učitelky často využívaly již získané znalosti a vlastní zkušenosti žáků a tam, kde to bylo vhodné, uplatňovaly mezipředmětové vztahy.

Při hodnocení žáků byla preferována a často využívána pochvala. Klasifikace písemných prací byla objektivní a zdůvodněná. Ústní zkoušení v jedné hodině bylo výborně metodicky připravené, zaměřené na teoretické i praktické zvládnutí látky. Klasifikace zkoušeného žáka byla objektivní a zdůvodněná, doplněná i ústním zhodnocením s výraznou pochvalou a oceněním pokroku.

Učitelkám se převážně dařilo rozvíjet komunikativní dovednosti žáků, vést je k vytváření a formulaci vlastních názorů. Vzájemná komunikace mezi nimi a žáky probíhala většinou se vzájemnou důvěrou a respektem. Projev učitelek byl vstřícný a vlídný, snažily se vytvořit příjemnou pracovní atmosféru. To se výborně dařilo zejména v jedné třídě 5. ročníku, kde byla zřetelná radost žáků z učení.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v matematice na 2. stupni měly velmi dobrou úroveň.

Anglický jazyk

Hospitace proběhly v hodinách anglického jazyka v běžných třídách i ve třídách s rozšířenou výukou jazyků. Chybějící kvalifikovanost některých vyučujících pro výuku angličtiny se v žádném případě negativně neprojevila v odborné správnosti a v kvalitě výuky.

Vyučující mají učivo rozplánováno v časově tematických plánech, jeho rozvržení respektuje požadavky osnov. Hodiny byly vedeny v angličtině v míře, která odpovídala věku a jazykovým schopnostem žáků. Po organizační stránce byly velmi dobře připraveny. Vyučující vycházely z dříve probírané látky, jednotlivé činnosti na sebe plynule navazovaly. Použité formy a metody práce v naprosté většině vycházely ze zásad přijatého vzdělávacího programu, respektovaly věkové odlišnosti žáků a jejich řečové a jazykové dovednosti. Uplatňovala se frontální i skupinová práce, většina vyučujících dbala také na psychohygienu výuky. Materiální stránka vyučování byla podporována využíváním vhodných pomocných materiálů, samozřejmostí bylo využívání sluchátek v jazykových učebnách v situacích, které to vyžadovaly.

Vyučující se převážně věnovaly rozvíjení řečových dovedností žáků, opomíjeny nebyly ani další složky jazykové výuky. V případě potřeby se učitelky věnovaly žákům individuálně. Žáci většinou na zadávané situace reagovali pohotově a správně, projevené znalosti a dovednosti odpovídaly jejich věku a schopnostem.

Vstřícné a přátelské vztahy, vzájemné respektování vyučujících a žáků pozitivně ovlivňovaly atmosféru hodin. Hodnocení výkonů žáků bylo objektivní a pozitivně laděné. V některých hodinách byla méně výrazná motivační stránka výuky.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu anglický jazyk jsou celkově hodnoceny jako velmi dobré.

Německý jazyk

Časová dotace předmětu souhlasila s učebním plánem. Probírané učivo bylo v souladu s učebními osnovami. Ve sledovaných hodinách byly stanoveny vhodné a věku žáků přiměřené výukové cíle. Návaznost učiva byla zajištěna.

Výuka byla účelně řízena. Učivo bylo žákům předkládáno věcně správně a vždy srozumitelně. Ve většině hodin byl při výuce používán vyučovaný jazyk, v průběhu některých hodin na 1. stupni byl mateřský jazyk používán více, než bylo nezbytně nutno. Důraz ve všech hodinách byl položen na rozvoj mluvních dovedností žáků. Byly používány pestré formy a metody práce, zařazovány herní prvky a oddechové chvíle. Kladem výuky bylo, že žáci vyšších ročníků dostávali značný prostor pro uplatnění získaných poznatků v německém jazyce.

Pozitivní motivace v úvodu hodin byla někdy stručná. Žáci byli vždy seznámeni s programem výuky. Vyučovací čas byl ve všech hodinách plně využit. Potřebný čas byl věnován ověřování pochopení učiva, jeho procvičení a upevnění. Ve většině hodin zbylo dostatek času na ukončení hodiny, hodnocení práce žáků v jejím průběhu a uložení domácí přípravy. Hodnocení činností a znalostí žáků bylo objektivní a spravedlivé. Ve všech hodinách byla důsledně dodržována pravidla vzájemné komunikace. Kladem výuky byl vlídný přístup učitelek k žákům. Osobnost žáků byla jimi plně respektována. Jejich verbální komunikace ve vyučovaném jazyce byla klidná a většinou plynulá.

Všechny písemné projevy žáků byly soustavně kontrolovány, opravovány, velmi často hodnoceny. Počet známek uvedený v žákovských knížkách byl dostatečný, spektrum známek bylo pestré.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy měly velmi dobrou úroveň.

Chemie, přírodopis, fyzika

Většina sledované výuky byla spojena s kvalitní vnější motivací žáků. Ta byla vytvořena vhodným vystupováním učitelů, jejich komunikací, znalostmi, logickým uspořádáním informací, volbou úkolů a přiměřeným hodnocením žáků. Učivo navazovalo na předchozí znalosti žáků. Odpovídalo věku žáků a plánovanému postupu. Rozdílná pozornost byla věnována vnitřní motivaci žáků prostřednictvím jejich aktivního podílu na vyhledávání a objevování klíčových poznatků.

Velmi dobře a příkladně se dařilo zaměstnávat žáky ve výuce přírodopisu a fyziky. Vyučující dbali na to, aby celková suma poznatků nebyla žákům předložena jako jedno spojitě sdělení, ale spíše jako členitý soubor většího počtu charakteristických jevů, které žáci poznávali pomocí praktických nebo teoretických úkolů. Při jejich zpracování museli žáci využívat a rozvíjet svoje základní dovednosti, zejména pozorování, srovnávání, hledání rozdílů, změn, objevování souvislostí a vztahů. Následně dostávali příležitost k vyjádření vlastních poznatků a úsudků písemnou nebo ústní formou. Učitelé mohli přímo v hodině žáky hodnotit. Reakce jednotlivých žáků prozradily, jak kdo učivu rozumí a které informace jsou z jeho osobního hlediska základní, zapamatovatelné a využitelné. Tím docházelo k přirozené individuální diferenciaci učení v rámci společné práce.

Východiskem pro činnostní zaměstnání bylo úvodní seznámení s plánem výuky a charakterem úkolů s jejichž pomocí budou žáci samostatně objevovat nové znalosti. Výběr učebních úkolů pro žáky vycházel z běžných materiálních podmínek. Jeho účinnost byla dána schopností vyučujících navodit problémový pohled na vztahy mezi informacemi, které představovaly zvolený vzdělávací cíl. Převažovalo vedení žáků k pozorování pokusů, přírodnin nebo sledování audiovizuálního názoru. Novost a zajímavost učiva z pohledu žáků byla zachována tím, že jim vyučující předem neříkali co uvidí a jak tomu mají rozumět. Tento úkol byl cílem následného rozhovoru nebo navazující samostatné práce, při které žáci krátkým a věcným způsobem použili poznatky z předchozího pozorování. Žáci se podíleli na zpracování poznámek, vyhledávání klíčových informací v textech nebo v tabulkách, rozlišovali chemické a fyzikální vlastnosti látek, pozorovali anatomické znaky živých organismů. Pomocí tohoto postupu mohli vyučující omezovat úvodní opakování staršího učiva. V průběhu činnostního učení měli dostatek příležitostí k hodnocení nově vytvářených dovedností žáků společně s trvalými znalostmi z předchozích hodin.

V některých vyučovacích hodinách nebyl vytvořen prostor pro samostatnou činnost žáků díky snaze vyučující vysvětlovat učivo pomocí souvislého výkladu, doplněného krátkými ukázkami pomůcek, pokusů, nebo učebnicových textů. Podíl prakticky orientovaných informací byl minimální. V jedné vyučovací hodině bylo učivo o halogenidech doplněno tematicky nesouvisejícím pokusem přípravy kyslíku. Žáci byli posluchači a pozorovateli činností realizovaných vyučující. Ojedinele požadované odpovědi žáků na hovorové otázky nenahradily samostatné formy přímé a tvořivé práce žáků s novým učivem. Ta byla ukládána jako mimoškolní činnosti. Hlavní povinností žáků bylo dívat se a poslouchat. Slovní otázky k přemýšlení byly zadávány skupinově. Požadované přemýšlení jedné skupiny bylo rušeno komunikací vyučující s jinou skupinou nebo zkoušenými žáky u tabule. Také při práci žáků s učebnicí v závěru hodiny byli žáci neustále vystavováni jiným verbální sdělením vyučující. V těchto hodinách převažovalo rychlé výukové tempo. Jeho příčinou bylo i rozsáhlé verbální opakování staršího učiva v úvodní části hodiny.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve výuce sledovaných předmětů byly celkově hodnoceny jako velmi dobré.

Občanská výchova

Předmět vyučují čtyři kvalifikovaní vyučující, z nichž dva mají aprobaci pro jiné předměty. Hospitováno bylo z organizačních důvodů u učitelky, která zajišťuje převážnou část výuky občanské výchovy.

Tematické plány s časovým rozvržením učiva jsou rámcové, odpovídají osnovám a je zajištěna kontinuita výuky. Při písemném plánování učiva vyučující využívají možností daných osnovami a zařazují i další pro žáky zajímavé činnosti. Vyučující se připravovala na hodiny zodpovědně, respektovala specifické výchovně-vzdělávací cíle předmětu, dbala na organické propojení poznatků, dovedností, osobnostní a sociální výchovy.

Výuka občanské výchovy probíhá v odborné učebně cizích jazyků, která tvoří didaktickým vybavením a estetickým uspořádáním podnětné pracovní prostředí. Učitelka v hodinách využívala odbornou, uměleckou, populárně naučnou literaturu, učebnice a další i vlastní doplňkové materiály a pomůcky, popř. kopírované pracovní listy. V jedné hodině vyučující vhodně pracovala s výtvarně zpracovanými výsledky práce skupin žáků z předchozích hodin. Dbala na dodržování psychohygienických zásad, připravenými metodami práce zohledňovala potřebu vlastní aktivity žáků a umožnila jim pohyb mimo lavice.

Sledované hodiny byly výborně obsahově i metodicky připraveny, strukturovány a časově rozvrženy. Výuka respektovala pojetí předmětu v duchu zásad vzdělávacího programu a byla zpravidla založena na interaktivních formách práce. Učitelka si uvědomovala, jak je důležité vytvořit příležitosti pro komunikaci žáků a vedla žáky prostřednictvím prožitkových metod k vytváření postojů a formulování názorů. Byla také zařazena skupinová samostatná práce žáků s informacemi a jejich různými zdroji, jejímž prostřednictvím žáci vyvozovali nové učivo a která podporovala aktivní učení žáků.

Ve sledovaných hodinách byly zaznamenány pestré formy motivace, zejména zajímavostmi, aktualizací, tvořivými a problémovými úkoly, ale i osobním příkladem vyučující. Vyučující vytvořila potřebný prostor pro rozvoj komunikačních dovedností a klíčových kompetencí žáků, zejména pro práci s informacemi, pro výchovu žáků ke spolupráci, vzájemnému hodnocení a sebehodnocení.

Vzájemná komunikace vyučující a žáků byla založena na důvěře, učitelka k žákům přistupovala vstřícně a s žádoucí tolerancí. Žáci měli dostatek prostoru pro osobnostní rozvoj.

Průběh a výsledky vzdělávání v občanské výchově jsou hodnoceny jako příkladné.

Hudební výchova

Časová dotace předmětu souhlasila s učebním plánem. Probírané učivo bylo v souladu s učebními osnovami. Ve sledovaných hodinách byly stanoveny vhodné a věku a schopnostem žáků přiměřené výukové cíle. Návaznost učiva byla zajištěna.

V úvodu hodin byla zařazena průpravná dechová a rytmická cvičení. Méně byla zařazována hlasová a intonační cvičení. Často byly zařazeny taneční či pohybové prvky. Důraz v hodinách byl položen na zpěvní činnosti. Výběr zpívaných písní byl pestrý. Ve dvou hodinách byl vhodně využíván doprovodný nástroj (piano). V jedné hodině doprovodný nástroj úplně chyběl (byl částečně nahrazen zpěvem učitelky), což vedlo k intonační nejistotě a rozkolísanosti zpěvu žáků. Výuce teorie hudby a znalostem z dějin hudby (případně ukázkám z probíraných děl) byl věnován odpovídající čas. Kladem všech hodin byla výuka praktických hudebních dovedností (čtení notového zápisu, pokus o vícehlasý zpěv, zařazení tanečních prvků). Při zápisu not či pomlky na tabuli ve kmenových třídách chyběly stále notové osnovy, to stěžovalo a zdržovalo práci učitelů přímo v hodině při jejich obnovování.

V úvodu všech hodin byli žáci pozitivně motivováni, v závěru byla jejich činnost zhodnocena. Dostatek času byl vyhrazen pro opakování, procvičení a upevnění dříve probrané látky. Písemné zápisy z výuky jsou pravidelné, přiměřeně dlouhé a soustavně kontrolované. Počet známek v žákovských knížkách je postačující. Téměř všichni žáci byli v průběhu výuky pozorní a ukáznění. Měli dostatek prostoru pro rozvoj komunikativních dovedností, vyjádření vlastního názoru či uplatnění získaných zkušeností. Při pěveckých a tanečních činnostech byli vedeni ke spolupráci a vzájemné toleranci.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy měly celkově velmi dobrou úroveň.

Tělesná výchova

Tři kvalifikovaní vyučující mají zpracovány časově tematické plány, které obsahují základní učivo. Jejich zpracování je však spíše v obecné rovině. Porovnáním se zápisy v třídních knihách bylo zjištěno, že nejsou vždy dodržovány. Řada zápisů je obecných, v některých případech výrazně převažují míčové hry na úkor ostatních plánovaných činností.

Hospitované hodiny měly tradiční stavbu. Po nástupu následovala rušná část organizovaná převážně formou rozběhání. Následná rozcvičení byla většinou prováděna klasickými metodami, pouze ojediněle se objevily modernější prvky, případně zaměření rozcvičení na následně prováděnou činnost.

Hospitované hodiny byly po organizační stránce většinou dobře připraveny, sled jednotlivých činností měl návaznost a byl plynulý. Náplň hlavních částí hodin byla většinou dobře zvolena, metodicky odpovídajícím způsobem vedena. V některých hodinách se v této oblasti vyskytly nedostatky. Nebyly zvoleny vhodné formy a metody práce, efektivita cvičení byla nižší. V závěrech všech hodin nebyl věnován prostor zařazení relaxačních cvičení.

Po materiální stránce byla výuka zajištěna dostatečným počtem náčiní, výkony žáků byly většinou objektivně hodnoceny. Žáci byli převážně dobře motivováni, byli aktivní, cvičili s chutí a zaujetím. V některých hodinách se projevil kázeňské problémy plynoucí převážně z nezažitých organizačních (cvičebních) návyků žáků. Z hlediska bezpečnosti cvičení bylo zaznamenáno několik nevhodných cvičebních úborů žáků a cvičení s předměty, které mohou ohrozit jejich zdraví (hodinky, řetízky, velké náušnice).

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy v předmětu tělesná výchova jsou celkově hodnoceny jako průměrné.

Informatika

Předmět informatika je vyučován v rámci volitelných předmětů v 7. – 9. ročníku. Škola má jednu počítačovou učebnu, která je vybavena počítači rozdílné úrovně. Řada z nich je již značně zastaralá, jen menší část splňuje požadavky na kvalitní výuku. Počítače pracují v různých operačních systémech, od Windows 3.11 po Windows 98. Také programové vybavení je rozdílné, na lepších počítačích je nainstalován Word 97, starší typy pracují s jinými textovými editory. Připojení na internet mají všechny počítače, vzhledem k jejich kvalitě není vždy spolehlivé. Z těchto důvodů je problematické sestavit kvalitní plán výuky. Kladem je, že učebnu mohou využívat žáci i v době mimo vyučování – v zájmových kroužcích či po dohodě s vyučujícími.

Předmět učí dva vyučující příbuzných předmětů – zkušený učitel, který tento předmět učí teprve a krátce erudovaná učitelka s dlouholetou praxí ve výuce výpočetní techniky. To se projevilo na kvalitě výuky.

Sledované hodiny byly vcelku dobře připravené, avšak problémy s technikou výuku omezily. Zvolených cílů v jedné hodině tak nebylo možné dosáhnout. I přes problémy se však učitelé

snázili maximálně využít současných možností a seznámit žáky s praktickými základy používání počítačů. Při motivaci byly dobře využity příklady z praxe, výklad látky byl pomalý a postupný tak, aby všichni úlohu zvládli. Učitelé vedli žáky ke spolupráci a aby ti, kteří jsou zkušenější v práci s počítači, pomáhali ostatním. Atmosféra v hodinách byla přiměřeně uvolněná, žáci pracovali převážně se zájmem. Ze strany vyučujících převládalo pozitivní hodnocení.

Průběh a výsledky vzdělávání v informatice na 2. stupni měly průměrnou úroveň.

Výsledky vzdělávání a výchovy

Ke kontrole výsledků vzdělávání a výchovy žáků jsou ve škole využívány běžné kontrolní práce v jednotlivých předmětech. Vedení školy zadává v 5. a 9. ročníku vstupní srovnávací testy z hlavních předmětů (českého jazyka a matematiky), z jejichž výsledků pak vycházejí přijímaná opatření. Nepravidelně jsou také využívány standardizované srovnávací testy.

V průběhu a výsledcích vzdělávání a výchovy byly zaznamenány rozdíly. Na 1. stupni jsou hodnoceny jako průměrné a velmi dobré. Na 2. stupni ZŠ se kvalita vzdělávání a výchovy sledovaných předmětů pohybuje na průměrné až příkladné úrovni.

Celkově jsou průběh a výsledky vzdělávání ve sledovaných předmětech na velmi dobré úrovni.

SOUČÁSTI ŠKOLY

Školní družina

Hodnocení personálních a materiálně-technických podmínek činnosti školní družiny

Práci školní družiny zajišťují čtyři vychovatelky, jedna je zaměstnána na částečný pracovní úvazek. Všechny splňují požadavky pedagogické způsobilosti, jedna má vzdělání pro učitelství MŠ, mají převážně delší praxi. Vedoucí vychovatelka byla jmenována ředitelkou školy. O práci školní družiny má dobrý přehled, společně s vychovatelkami řeší aktuální potřeby provozu. Jednání pedagogické rady se vždy účastní také některá z vychovatelek. Dalšího vzdělávání se účastní vychovatelky podle svého zájmu a potřeb školy, v tomto školním roce zatím neabsolvovaly žádnou vzdělávací akci. Kontrolní a hospitační činnost ve školní družině provádí vedoucí vychovatelka. Z hospitačí a kontrol pořizuje stručné zápisy o průběhu činnosti, závěry ústně rozebere s příslušnou vychovatelkou. Možnosti hospitační činnosti má však omezené, neboť zároveň probíhá činnost jejího oddělení. Vedení školy hospitační činnost ve školní družině neprovádí.

Pro činnost školní družiny slouží tři samostatné účelové místnosti a jedna kmenová třída 1. stupně. Velikostí a uspořádáním převážně vyhovují provozu školní družiny, vybavení ale není optimální. Některé prostory byly vybaveny novým nábytkem a koberci, v dalších jsou podmínky horší. Zejména jedna místnost citelně postrádá koberec pro klidné formy relaxace a pohybové aktivity. Školní družina pro svoji činnost dále využívá i ostatní prostory školy – tělocvičnu, kuchyňku a velkou chodbu. Při vhodném počasí zařazují všechna oddělení hry na hřišti nebo vycházku. Hřiště je pro rekreační a tělovýchovné aktivity vybaveno minimálně, starší průlezkové byly z bezpečnostních důvodů odstraněny a nové zatím škola nemá.

Materiální zajištění zájmových činností je podprůměrné. Chybí hračky pro nejmladší děti, konstrukčních stavebnic a stolních společenských her má družina minimální počet, řada z nich

je ve špatném stavu. Pro tvořivé činnosti mají děti k dispozici základní výtvarný materiál, pro pobyt na hřišti sportovní vybavení (především míče a švihadla).

Oblast personálních podmínek je hodnocena jako průměrná, materiálně-technické podmínky jsou ještě vyhovující.

Realizace činnosti školní družiny

Školní družina slouží žákům 1. – 5. ročníku. V družině jsou vytvořena 4 oddělení, jejich činnost se vzájemně prolíná. V tomto roce je přihlášeno 111 dětí, naplněnost oddělení je 28 dětí. Rozložení provozní doby je promyšlené, stanovená pracovní doba dobře pokrývá potřeby rodičů. Je stanovena od 6:00 do 17:00 hodin. V období prázdnin činnost neprobíhá, neboť ze strany rodičů není dostatečný zájem.

Celoroční plán práce obsahuje okruhy činností školní družiny a náměty pro jednotlivá období školního roku, každá vychovatelka dále zpracovává vlastní plány. Vzhledem k absenci integrujícího plánu však nelze sledovat návaznost výchovně-vzdělávací činnosti ŠD na vzdělávací program školy. Funguje však neformální spolupráce s třídními učitelkami, vychovatelky se podílejí na společných akcích jako je den dětí, besídka, cvičení v přírodě a podobně.

Při školní družině pracují 4 zájmové kroužky, které jsou určené pro děti, které do ŠD pravidelně docházejí (tento roce jich je zapsaných do kroužků 66). Činnost školní družiny je doplňována řadou akcí, které probíhají i o víkendech. Zařazovány jsou výlety, exkurze, návštěvy kina a plaveckého bazénu.

Povinná dokumentace je vedena řádně a úplně. Přehled výchovně-vzdělávací práce zachycuje průběh činností ŠD. Řád školní družiny je vyvěšen na veřejně přístupném místě. Obsahuje všeobecná ustanovení týkající se skladby činností a určení zodpovědnosti, je vstřícný k potřebám dětí i rodičů. Všichni rodiče s ním byli seznámeni. Neřeší však postup při nevyzvednutí dítěte zákonným zástupcem.

Organizace a průběh činností ve školní družině

V průběhu inspekce byla navštívena všechna oddělení. Vychovatelky k dětem přistupovaly s porozuměním, vytvářely uvolněnou, přátelskou atmosféru. Při ranním scházení dětí každému umožnily zapojit se do činností, které ho zaujaly, bez ohledu na to, do kterého oddělení patří. Stále měly přehled o všech dětech, naplněnost oddělení odpovídala stanoveným zásadám.

Režimové momenty byly účelně organizované. Vychovatelky doprovázely do jídelny pouze nejmladší žáky, při stolování poskytly dětem dostatečné uvolnění po školní práci. Starší žáci přecházeli do jídelny po skončení vyučování se svými učitelkami a po obědě samostatně přecházeli do školní družiny. V době oběda činnosti jednotlivých oddělení prolínaly, děti se zapojovaly podle svého zájmu. Další program byl připraven podle postupného příchodu jednotlivých tříd – nabídka tvořivých činností, pobyt na hřišti, hry, návštěva kina. Děti bez problémů komunikovaly s vychovatelkou i mezi sebou, spolupracovaly při zájmových činnostech, vyprávěly o svých zážitcích. Jejich postoj k nabídnuté činnosti byl převážně vstřícný, úvodní motivace byla přiměřená, nenásilná. Pokud neměly děti o nabízenou činnost zájem, vychovatelky jim nabídly alternativní program. V průběhu práce vystupovaly vychovatelky partnersky a s porozuměním pro situaci dětí. Při pobytu na hřišti měly děti dostatek možností pro spontánní pohybové využití.

Nabídka činností ve školní družině dosahuje průměrné úrovně, realizace činností byla velmi dobrá.

DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ

Soulad rozhodnutí o zařazení do sítě škol se zřizovací listinou

Údaje uvedené v rozhodnutí o zařazení do sítě škol jsou v souladu se zřizovací listinou.

Škola se dlouhodobě zabývá problematikou výuky žáků se specifickými vývojovými poruchami učení (dále SVPU). Do letošního školního roku byli tito žáci soustředováni do speciálních tříd zřizovaných od 3. ročníku. Postupně tyto třídy nabíhaly na 2. stupni školy. Vyučující v těchto třídách stejně jako výchovná poradkyně se dlouhodobě účastnili dalšího vzdělávání učitelů v problematice výuky žáků se SVPU. Škola spolupracovala s okresní pedagogicko-psychologickou poradnou. Současné ekonomické podmínky však nedovolily v tomto školním roce pokračovat v nastoupené koncepci. Vedení školy se po poradě s odborníky rozhodlo zachovat speciální třídy pouze na 1. stupni školy. V důsledku toho vznikla složitá situace pro žáky i vyučující 2. stupně. Žáci speciálních tříd na druhém stupni byli v tomto školním roce integrováni do ostatních tříd v příslušném ročníku. Vzhledem k tomu, že škola nabízí rozšířenou výuku jazyků, stálo vedení školy před nesnadným úkolem v rámci odpovídajícím ekonomickým mantinelům vytvořit nové žakovské kolektivy. Nutným důsledkem jsou nesourodé problematické kolektivy žáků. Tato situace zaskočila především žáky se specifickými vzdělávacími potřebami, kteří do školy docházejí i odjinud než ze spádové oblasti a jejich rodiče. Integrace žáků bývalých speciálních tříd do běžných i jazykových tříd, kromě obtížné organizace souběhu různých učebních plánů, s sebou přinesla nemalé nároky na práci pedagogů, kteří zdaleka všichni nebyli připraveni a vyškoleni v problematice výuky žáků se specifickými vzdělávacími potřebami. Nová situace v některých případech přinesla nárůst výchovných a výukových problémů.

V současnosti škola na doporučení odborníků integruje 21 žáků 4. až 9. ročníku se speciálními vzdělávacími potřebami. Převážně se jedná o žáky s SVPU. Vzdělávání těchto žáků probíhá podle individuálních vzdělávacích programů. Koordinací péče o tyto žáky je pověřena výchovná poradkyně.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

1. Rozhodnutí o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení vydané MŠMT ČR dne 11. 6. 2002 pod čj. 17 333/02-21.
2. Zřizovací listina Základní školy Jindřichův Hradec, Vajgar 592/III vydaná usnesením městského zastupitelstva č. 172/00 ze dne 18. 10. 2000.
3. Výroční zpráva o činnosti školy ve školním roce 2001/02
4. Třídní knihy, třídní výkazy a katalogové listy ve školním roce 2002/2003
5. Evidence žáků školy ve školním roce 2002/2003
6. Školní řád a rozvrhy hodin jednotlivých tříd ve školním roce 2002/2003
7. Záznamy z pedagogických rad ve školním roce 2002/2003
8. Kniha úrazů ve školním roce 2002/2003
9. Vnitřní předpisy ZŠ Jindřichův Hradec, Vajgar 592/III (Organizační a didaktické pokyny pro školní rok 2002/2003, Učební plány pro třídy 1. stupně, Učební plány pro třídy 2. stupně, Plán kontrolní a hospitační činnosti na školní rok 2002/2003, Plán personálního

rozvoje pedagogických pracovníků školy na školní rok 2002/2003, Zápisy předmětových komisí a metodických sdružení)

10. Tematické plány vyučujících

11. Písemnosti žáků

ZÁVĚR

Personální podmínky umožňují škole plnit zvolený vzdělávací program. Vyučující jsou kvalifikovaní, účastní se řady vzdělávacích akcí.

Materiálně-technické zajištění výuky má převážně velmi dobrou úroveň, fond školní knihovny však neodpovídá potřebám současné školy. Rovněž vybavení výpočetní technikou je již nedostačující.

Průběh a výsledky vzdělávání a výchovy ve sledovaných předmětech byly hodnoceny od příkladného po průměrné, celkově mají velmi dobrou úroveň.

Činnost školní družiny, důležitá v prevenci negativních společenských jevů, je na běžné úrovni. Její rozvoj však omezují podprůměrné materiální podmínky.

V péči o žáky se specifickými vývojovými poruchami učení došlo k výrazné změně v neprospěch těchto žáků. Ekonomický tlak vedl školu ke zrušení specializovaných tříd na 2. stupni. Po rozdělení těchto tříd došlo ke vzniku početných kolektivů žáků s výrazně odlišnými vzdělávacími potřebami, ve kterých je práce učitelů značně obtížná.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Miroslav Doležal
Členové týmu	PhDr. Jana Bartošová
	Mgr. Jana Dostálová
	Mgr. Ivana Neumannová
	PaedDr. Alena Stachová
	Miloš Vogeltanz

Další zaměstnanci ČŠI

Milena Doležalová, Libuše Komarovová

V Českých Budějovicích dne 16. května 2003

Datum a podpis ředitele školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 26. května 2003

Ředitel školy nebo jiná osoba oprávněná jednat za školu	Podpis
Mgr. Karel Matlas

Dle § 19 odst. 7 zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	<i>Zcela mimořádný, příkladný.</i>
Velmi dobrý	<i>Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň.</i>
Průměrný	<i>Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň.</i>
Pouze vyhovující	<i>Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa.</i>
Nevyhovující	<i>Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.</i>

Plní, je v souladu	<i>Dodržuje, čerpá účelně, efektivně.</i>
Neplní, není v souladu	<i>Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně.</i>

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Zřizovatel: Město Jindřichův Hradec, Klášterská 135/II, 377 11 Jindřichův Hradec	13. 6. 2003	1131/03

Připomínky ředitele školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
-----	-----	Připomínky nebyly podány